

Quaranta dies fent camí

Dij, 12/03/2020 per Maria Rosa Ocaña

[Nadiezha](#)

Just en aquests dies el món cristià (Orient i Occident) ha entrat en plena Quaresma. Aquesta quarantena (quaranta dies) ens porta a la reflexió del que significa entrar en el “desert” i fer abstinència de món, per copsar la seva transcendència.

En aquest temps, tal com diu Alexander Schmemmann és un viatge espiritual, i el seu destí és la Pasqua, la “Festa de les festes”, és la preparació de l’acompliment de la Pasqua figurativa. Hem, doncs, de començar per intentar comprendre aquesta relació entre la Quaresma i la Pasqua, ja que, aquesta, revela alguna cosa molt especial, en quant a la nostra fe i a la nostra vida cristiana. El sentit de la Crucifixió i de la Resurrecció. És el pas de la Mort a la Vida.

La Tradició de l’Església ens dona una “ruta” a seguir. El seu acompliment dependrà de la nostra voluntat, d’aquella voluntat que ens revela el relat bíblic, d’aquell home que sent baix d’estatura, volia veure el Crist que passava i com que la multitud no el deixava es pujà a un sicòmor per poder-lo veure; i el Crist el veié i a la tarda el “visità” a casa seva. L’inici d’aquest temps està significat en aquesta figura de Zaqueu que representa el desig de Déu. Sense aquesta premissa no podem iniciar-nos en el camí que ens duu a la veritable Pasqua del Senyor.

En la Tradició de les esglésies ortodoxes, durant aquest període està ple de lectures i pregàries recomanades, com són entre d’altres la lectura del Cànon de Sant Andreu de Creta, o l’escala de Sant Joan Clímac, monjo del Sinaí. Entre tots els himnes i oracions d’aquest temps es troba una que hom pot anomenar “l’Oració de Quaresma”. La tradició l’atribueix a un dels grans mestres de la vida espiritual: Sant Efrem, el siríac:

“Senyor i Mestre de la meva vida.

no m'abandoneu a l'esperit de peresa,

de dominació i de paraula vana:

doneu al vostre servidor/a,

un esperit d'integritat, d'humilitat,

de paciència i de caritat.

Sí, Senyor i Rei,

concediu-me veure'm les faltes

i no jutjar el meu germà,

Vós que sou beneït pels segles dels segles. Amén. “

Mentre es recita aquesta pregària es fan unes prosternacions a terra, clergues i tot el poble, allà present. Des d'aquestes línies desitgem un bon camí de preparació per a tot pelegrí que s'endinsa en la transcendència divina.

I també aprofito per agrair l'oportunitat que se'm dona per incorporar-me al blog de Catalunya-Religió, que és un portal obert a una simfonia que esperem que en el seu conjunt i diversitat doni la nota d'una gran harmonia, amb l'esperança d'aportar un gra de sorra en aquest vast i ampli mitjà de comunicació. Per molts anys i gràcies!